71STE JAARGANG No. 8966 — WOENSDAG 3 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

DE KWESTIE DER PRIESTER-ARBEIDERS

Bisschoppen zetten hun standpunt opnieuw uiteen in Vastenbrieven

Katholieke Arbeidersactie in Parijs bijeen

Nationalisme en sensatie-zucht vertroebelen de discussie

(Van onze Parijse correspondent)

Naast het vraagstuk van de Europese Defensie Gemeenschap houdt de ontwikkeling in de kerkelijke verhoudingen de aandacht van het Franse publiek het meeste vast. Merkwaardigerwijs genieten beide een even grote en brede belangstelling. Voor het religieuze vraagstuk is dit al een aanwijzing van de ontsporing der gelederen. Immers, wanneer deze belangstelling voor het religieuze vraagstuk algemeen is geworden dan mag men gerust zeggen, dat dit niet toe te schrijven is aan de diepe religieuze bezorgdheid van het Franse volk, maar veeleer aan de nationalistische aspecten, die in dit vraagstuk naar voren zijn gekomen. Grof gezegd is de reactie van velen: wat doet Rome zich te bemoeien met typisch Franse aangelegenheden? Dit oude Gallicanisme blijkt vooral te leven bij die groepen van de Franse bevolking, die geen middel ongebruikt voorbij willen laten gaan, om de invloed van de Kerk en van de godsdienst te breken. Het bestaande conflict, als men het zo zou mogen noemen voor het gemak, is in wezen een innerlijk conflict, een gewetensconflict, dat slechts acuut is bij de nobelste en de meest verantwoordelijke geestelijken en leken van Frankrijk, doch de buitenwacht blaast met een diepe minachting voor de hoge geestelijke waarden, die op het spel staan, deze conflictstof op, wendt ze af van de oorspronkelijke vragen en misbruikt ze om, evenals in het E.D.G.-vraagstuk, het Franse nationalisme weer eens grondig op te poetsen.

De brief der 31 priesters

In deze sfeer horen al de valse berichten thuis van een reis van de adviseur van kerkelijke zaken van het ministerie van Buitenlandse Zaken prof. Le Bras naar Rome en het allerlaatste op dit gebied, de reis naar het Vaticaan van de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken Maurice Schumann. In een onderhoud dat ik gisteren met de heer Schumann had, verklaarde deze categorisch dat het bericht volkomen vals was. Dat neutrale persbureaux dergelijke berichten doorgeven is te begrijpen. In de allereerste plaats geven ze alles door dat op enigerlei wijze betiteld kan worden als „nieuws" en in de tweede plaats kan men van neutrale persbureaux niet zo'n grote bezorgdheid verwachten voor het religieuze. Dat katholieke persbureaux deze berichten ongecontroleerd overnemen is evenwel bedenkelijker en dit is gebeurd.

Het nationalistisch aspect van het huidige vraagstuk van de kerk in Frankrijk wordt misschien het beste geïllustreerd door het weekblad „L'Expresse", een nieuwe creatie, waarvan het hoofddoel schijnt te zijn bestrijding van de E.D.G. en ondermijning van elke Europese solidariteitsgedachte. Het nummer van 20 Februari heeft op de voorpagina deze schokkende mededeling: „De Franse regering, door een grote openbare gevoelsdroom gedreven en gesteund, bestudeert de gevolgen van de nieuwe politiek van het Vataciaan ten aanzien van de Kerk van Frankrijk. Wij staan hier aan het begin van een ernstige en langdurige aangelegenheid. die eenieder, geestelijke of leek, *wanneer hij bekommerd is om de toekomst van de natie*, voor de meest gepassionneerde problemen plaatst. (Cursivering van ons). Duidelijker kan het niet. Het gaat altijd om het lot van de natie in de eerste plaats en vervolgens om het lot van de Kerk en om het lot van de vrije, verantwoordelijke persoonlijkheid denkt niemand.

Het bedenkelijkste facet in deze ontwikkeling is dan ook wel de vertroebeling van de discussie door deze onsmakelijke inmenging van nationalistische elementen, daarin ijverig bijgestaan door de ziekelijke en onverantwoordelijke sensatiezucht van een deel van de Franse pers. Als men deze kwalijke sector in dit vraagstuk uitschakelt, bemerkt men dat de partijen in geding hun uiterste best doen de discussies op een hoog en verheven peil te houden: een discussie namelijk in gehoorzaamheid en verantwoordelijkheidszin.

Nog eens nadrukkelijk stellend dat de uitspraken over deze kwestie voor het ogenblik uitsluitend toestanden in Frankrijk raken en dat het uitermate moeilijk en zelfs gevaarlijk is een inzicht te verkrijgen van wat zich achter de schermen afspeelt, in het kort een overzicht van de gebeurtenissen van de laatste dagen.

In de eerste plaats is het opvallend dat verschillende Vastenbrieven aan het onderwerp van het arbeidersapostolaat gewijd zijn. De bisschop van Lilles Kardinaal Liénart, legt de nadruk op het apostolaat van de leken, al zijn ook priesters speciaal belast met het directe apostolaat in de meest ontkerstende milieux. Met betrekking tot de activiteit van sommigen die vrijwillig arbeider zijn om het getuigenis van hun geloof en de aanwezigheid van de Kerk in het arbeidersmidden terug te brengen, zegt Kardinaal Liénart: „De Kerk is van oordeel dat deze vorm van apostolaat niet moet worden voortgezet. Het priesterschap kan bezwaarlijk met enige andere staat of stand (état) gelijkgesteld worden. Dit betekent niet dat de Kerk de priesters verbiedt hun priesterschap in dienst te stellen van de wereld der arbeiders, integendeel. Zij wil met haar priesters en strijdbare leken een volledige arbeidersmissie in het leven roepen, waarin eenieder volkomen de functies van zijn staat en stand kan uitoefenen.

Kardinaal Saliège, bisschop van Toulouse, wijdt zijn Vastenbrief aan de plaats van de christen in de moderne wereld. „Men vergeet", zo zegt hij, „men ziet niet en men wil niet zien dat er mensen zijn die dakloos zijn, honger hebben en te weinig verdienen, dat hele landen lijden onder hongersnood. Het is niet christelijk te denken dat het hun eigen schuld is. Dat kan voor een enkel individu waar zijn, maar dat is onjuist wanneer het een gehele troep betreft... Een economisch stelsel dat armen, daklozen en hongerigen aan de lopende band voortbrengt dient door elk christen bestreden en door een ander stelsel vervangen te worden".

De aartsbisschop van Bordeaux, mgr. Richaud brengt in zijn brief in herinnering dat de Kerk het Evangelie niet brengt door beschavingswerk te verrichten maar dat zij beschavingswerk verricht door het Evangelie te prediken. Het is derhalve niet de taak van de priesters zich aan het hoofd te stellen van tijdelijke strijdorganisaties, al zijn ze ook van mening dat een verbetering van de tijdelijke levensomstandigheden de verbreiding van het geestelijke leven zal vergemakkelijken. Zij kunnen dit luide bekend maken en dienen moedig aan te tonen dat sommige levensomstandigheden onverenigbaar zijn met de menselijke en christelijke waardigheid. Maar het is de taak der leken aan de praktische verwezenlijking van een betere orde te arbeiden.

Niet slechts de hoge geestelijke gezagsdragers hebben de laatste dagen hun oordeel gegeven over deze hangende vraagstukken maar ook een aantal vooraanstaande katholieke leken. Op een bijeenkomst van vertegenwoordigers van de Katholieke Arbeidersactie te Parijs zijn de gevolgen van de maatregelen tegen de priesterarbeiders en de Dominicanen aan de orde geweest. De nadruk werd hier gelegd op de verschrikkelijke verantwoordelijkheid van de gehoorzaamheid. Uitdrukkelijk werd gesteld dat er geen sprake van ongehoorzaamheid of schisma kon zijn, maar dat het niettemin hun plicht was niet te zwijgen en de bisschoppen te laten weten dat de genomen beslissingen grote risico's behelzen, met name dat het geloof van vele christenen hierdoor wordt geschokt, anderzijds dat de aanwezigheid van de Kerk in het arbeidersmilieu voor vele jaren wordt gecompromitteerd.

De bekende katholieke schrijver Jacques Madaule besloot zijn rede tijdens deze bijeenkomst met de uitroep: „De lijdenskreten van duizenden Franse katholieken dienen door te dringen tot oren waarvan wij overtuigd zijn dat zij de oren van een vader zijn. Dan zal er iets goeds uit te voorschijn komen want heldhaftig gedragen smart draagt vrucht. Wij hebben het recht op eerbiedige wijze onze stem te verheffen."

Tenslotte is in Parijs de tekst bekend geworden van de brief van de 31 priester-arbeiders van Parijs, waarvan het bestaan reeds vermeld werd. De toon van deze brief verschilt aanzienlijk van de vorige. Een bijna tragische verscheurdheid spreekt eruit. De brief is zo compact samengesteld dat men er moeilijk enige passages uit kan lichten zonder de inhoud geweld aan te doen. Enerzijds wordt uitdrukkelijk gezegd dat zij nooit enige oppositionele houding tegen de Kerk hebben ingenomen en dat zij de integriteit van het geloof waaruit zij leven altijd gepredikt hebben. Anderzijds echter wordt gezegd dat zij er onder gebukt gaan dat de Kerk zich eens te meer niet in staat toont de wezenlijke idealen van de arbeidersklasse te aanvaarden. De 31 priesters van Parijs vragen in deze brief aan hun aartsbisschop kard. Feltin de dialoog te ontzien die in hen en in anderen ontstaan is tussen het begrip voor de arbeiderswereld en hun keuze voor Christus en de Kerk.

Hoewel men uit deze brief kan opmaken dat het bisschoppelijke gezag ten volle wordt gerespecteerd, kan men niet ontkennen dat de critische vrijmoedigheid ervan voor een Frans georiënteerde lezer verbijsterend is.

Scotland Yard op jacht naar valse munters

Londen. — Scotland Yard heeft een samenzwering om valse Britse bankbiljetten, gemaakt op het vasteland van Europa, in Groot-Brittannië in te voeren, ontdekt.

Twee politiemannen zullen binnenkort naar Parijs, Marseille, Italië, Malta en misschien ook Duitsland gaan om de berichten over een bende, die zich toelegt op het maken van valse bankbiljetten, te onderzoeken.

De eerste belangrijke aanwijzing kreeg de politie, toen te Londen een vrouw en twee mannen werden aangetroffen met een aantal valse biljetten. Volgens een verklaring van de vrouw zijn er Italianen en Maltezers bij de vervalsing betrokken.

Volgens de politie is het een „kleine zaak", maar Britse avondbladen schreven, dat het om een „grote, internationale samenzwering" gaat. Zij vergeleken haar met het plan van de Duitsers om in de oorlog Groot-Brittannië te overstromen met 100.000.000 sterling in valse bankbiljetten.

LAATSTE NIEUWS

PAUS KREEG ASKRUISJE

Rome. — Paus Pius XII, die langzaam herstellende is van zijn ziekte, heeft vandaag het askruisje gekregen voor de aanvang van de H. Mis, die in zijn slaapkamer werd opgedragen door de Duitse Jezuiet pater Robert Leiber, de secretaris en archivaris van de Paus. De Paus, die gisteren zijn 78ste verjaardag vierde en de 15e van zijn verkiezing tot de pauselijke stoel, heeft gisteren opnieuw een rustige nacht doorgebracht.

Van de gezaghebbende zijde wordt vernomen, dat de H. Vader gisteren wat voedsel — een geringe hoeveelheid gekookte rijst — innam.

NEDERLANDSE R.T.C. DELEGATIE OPNIEUW BIJEEN

s'Gravenhage. — De Nederlandse R.T.C.-delegatie is gisteren voor de derde maal bijeen gekomen. Over de resultaten van het overleg konden nog geen mededelingen worden verstrekt.

Recht tot het Hart

— Het sociale vraagstuk is niet door de armen, doch door de rijken ontstaan.

Spionneerden Engelsen in Japan?

Tokio. — Josji Itsoe Foedjita, een lid van de Conservatieve (oppositie-) Partij, heeft in het Japanse parlement verklaard, dat agenten van de Britse ambassade te Tokio zich in het ministerie van vervoer hebben gedrongen om vertrouwelijke inlichtingen over de Japanse koopvaardij en scheepsbouw-industrie te verkrijgen.

De Britten zouden gebruik hebben gemaakt van de verwarring, die een gevolg was van het kortelings ontdekte schandaal in genoemde industrie. „Engeland poogt deze gelegenheid aan te grijpen om de invloed van zijn scheepsbouwindustrie in Zuidoost-Azië te versterken", aldus Foedjita.

WINKELBEDIENDE WERD MILLIONAIR

Graaff Reinet. — John Pringle een 64-jarige winkelbediende te Graaff Reinet in de Kaapprovincie, die nooit meer dan NAf 40 in de week heeft verdiend, zal mogelijk een van de rijkste mannen van Zuid-Afrika worden

Een neef in Schotland heeft hem laten weten, dat hij mede-erfgenaam is van een onbekende oom, die in Schotland bezittingen ter waarde van Naf 20 millioen heeft nagelaten.

Pringle zeide begrepen te hebben, dat hij een derde van het vermogen krijgt. Gezien het feit, dat zijn moeder 103 jaar is en zijn grootvader 121 jaar is geworden, dacht hij wel lang van zijn rijkdom te kunnen genieten.

Nederl. belangstelling voor wereldjamboree

Amsterdam. — Voor de achtste wereldjamboree der internationale padvindersbeweging, welke het volgend jaar in Canada wordt gehouden, is gekozen de plaats Niagara in Ontario. De plaats van de jamboree ligt aan de monding van de Niagara-rivier. De wereldjamboree wordt gehouden van 18 tot 28 Augustus 1955.

Van de nationale padvindersraad in Nederland vernemen wij, dat in Nederland voor deze jamboree bijzondere belangstelling bestaat In 1955 is het namelijk tien jaar geleden, dat Nederland door Canadese soldaten werd bevrijd. De Nederlandse padvindersbeweging wil de gevoelens van het Nederlandse volk, en speciaal die van de Nederlandse jeugd, jegens het Canadese volk op deze jamboree tot uitdrukking brengen. Over de grootte van het Nederlandse contingent konden nog geen bijzonderheden worden meegedeeld. Men streeft in elk geval naar „een behoorlijke Nederlandse vertegenwoordiging". Als principieel minimum werd genoemd een contingent van honderd man. De organisatie is inmiddels reeds in volle gang.

Potsierlijke voetbal-vertoning in sneeuw-modder

Gent. — De traditionele voetbalwedstrijd Rode Duivels tegen Zwaluwen eindigde in een 5—1 overwinning voor de Belgen. Bij de rust was de stand 2—1. De onvoldoende lichamelijke conditie was oorzaak van de flinke nederlaag van de Nederlandse ploeg. De Nederlanders konden zich niet aanpassen aan het erbarmelijk slechte veld, waarop men slechts in het strafschopgebied voor de beide doelen de sneeuw had verwijderd. Het overige gedeelte van het terrein was bedekt met een flinke lag natte, papperige sneeuw.

De bal was af en toe tweemaal zo groot door de zich vastzettende kluiten modderige sneeuw en het spelen van de bal vergde dan ook vaak extra inspanning en techniek. Naarmate het spel verdere en de sneeuw steeds dichter ging vallen, werd het voor de spelers niet gemakkelijker. Er werden zware eisen gesteld aan hun uithoudingsvermogen en lichaamsbeheersing en de Belgen waren op deze onderdelen gedurende de ganse wedstrijd superieur. Vooral de Nederlandse verdediging faalde, hetgeen geaccentueerd werd door het feit, dat twee Belgische doelpunten rechtstreeks door Nederlandse achterspelers gescoord werden en het derde ontstond door een lelijke mistrap van een andere Zwaluwe-verdediger.

Na een redelijke eerste helft werd de wedstrijd een armoedige vertoning na de rust met zulk bar slecht spel, dat het publiek het geheel als een klucht ging beschouwen en lachte en juichte, wanneer Nederland weer eens een gat in de lucht schoot.

Key West. — Kort na het opstijgen van een groep hefschroefvliegtuigen in formatie te Key West vandaag zijn twee toestellen op een hoogte van ongeveer dertig meter met elkaar gebotst. Daarbij verloren zes matrozen het leven.

Olie-brand te Pernis woedt nog fel voort

Derde tank staat op punt in de lucht te vliegen

Tien schuimkanonnen houden gloeiend gevaarte in bedwang

Rotterdam. — De brand op het B.P.M.-terrein te Pernis woedt op de derde dag na zijn ontstaan nog steeds fel voort en deskundigen kunnen nog niet zeggen, wanneer hij zal worden bedwongen. Op zijn vroegst wordt dit hedenmiddag verwacht. Een der twee tanks is nu uitgebrand en een derde tank staat alleen in de buitenkant in brand, maar brandbaar gas, dat zich boven het vloeistof bevindt, wordt naar buiten geperst door gaten, die door de hitte zijn ontsaan. Als dit gas naar buiten wordt geperst, ontstaat een grote steekvlam door menging met de buitenlucht. Men vreest, dat door de afkoeling tengevolge van het blussen de „hoed" van de tank in de lucht zal vliegen. Op deze plekken concentreren zich thans tien schuimkanonnen (waarvoor schuim uit Engeland is aangevoerd), terwijl de andere platen van de tank worden afgekoeld met waterstralen. Nog steeds tast men omtrent de oorzaak in het duister. De B.P.M. heeft het gerucht tegengesproken, dat de brand zou zijn ontstaan door een nieuwe vulmethode; de tanks waren op de gebruikelijke wijze gevuld.

Gisteren zijn drie Nederlandse Dakota-toestellen uit Amsterdam naar Londen gevlogen om er brandweeruitrusting te halen voor de brandweerlieden, die de oliebrand bestrijden. Negen ton brandweermateriaal zal naar Pernis worden overgebracht. Een woordvoerder van de B.P.M. schatte de schade op twee millioen Ned. gulden.

De politie stelt een onderzoek in naar de mogelijkheid van sabotage. Van de zijde der maatschappij kon men dit echter niet bevestigen. Het verloop der werkzaamheden zal vermoedelijk niet door de brand worden beinvloed.

Op de tanks, die in de nabijheid van de brandende tanks staan, werken sprinklerinstallaties, zodat het water van het dek langs de tanks stroomt.

Mocht zich een toestand voordoen, dat de tanks zouden scheuren, dan bevindt zich rond de tanks een put, die alle in de tanks aanwezige benzine kan bevatten. Op deze wijze kan een brand worden gelocaliseerd.

Gisteren was het grote materieel van de Rotterdamse brandweer ter plaatse.

Aan de waterzijde van de B.P.M.-terreinen bevonden zich ongeveer 14 sleepboten, twee tankschepen. De „Caltex Delhi" en de „Giert Torgensen" zijn uit voorzorg op de Nieuwe Maas gesleept, en daar voor anker gegaan. De sleepboten bleven op haar post om, indien nodig, nog tankschepen weg te kunnen slepen.

Deze officier van het Australische Newcastle-regiment, die hier voor een officieel gebouw in Newcastle zo stram de wacht houdt in afwachting van de komst van Koningin Elizabeth met haar gemaal, is op alle onvoorziene weersomstandigheden voorbereid. Uitgerust met twee paraplu's staat hij gereed om de hoge gasten bij hun aankomst eventueel tegen overvloedige waterdruppels in bescherming te nemen.

Aswoensdag

Het „romantisch vuur" van Carnaval is gedoofd in de as van het morgengrauwen, waarmee de tijd van vasten en boete heden begon. Zo de Carnaval, ondanks of juist door de uitgelatenheid waarmee hij gepaard pleegt te gaan, voor de vele vierders de betekenis heeft, die het woord behoort te hebben, dan hebben zij heden „afscheid van het vlees genomen" en zullen zij zich met dezelfde toewijding op de versterving gaan toeleggen als zij zich in de afgelopen dagen overgaven aan de festiviteiten, die er een inleiding op willen zijn.

Toch wil het ons voorkomen, dat deze betekenis van Carnaval niet wordt verstaan gelijk het behoort en dat bepaaldelijk de meest enthousiaste feestgangers er vaak het minst van begrijpen. Niettemin hebben juist zij die het Carnaval hebben uitgebult voor wat het waard is daarmee des te meer de plicht op zich genomen de consequenties er van te aanvaarden: ze hebben A. gezegd en op godsdienstig gebied is het dan even weinig fraai het zeggen van B. te verzuimen, als op welk ander terrein ook.

Carnaval vond vele aanhangers. Moge ook Christus' veertigdaagse Vasten vele navolgers vinden. Want het is maar kinderachtig de jam van het brood te snoepen en de snee te laten staan.

Aruba-commissie door Gouverneur geinstalleerd

Oranjestad. — Gistermorgen is alhier de „Commissie ter bestudering van de door de Arubaanse bevolking geuite wensen met betrekking tot een zelfstandige status" door Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen geïnstalleerd. Deze plechtigheid vond plaats in het Bestuurskantoor en werd door de voltallige Commissie bijgewoond. Na de Gouverneur sprak de heer Cola Debrot, die de komende besprekingen zal presideren, de leden toe.

De bijeenkomst had daarna een geheim karakter.

Om kwart voor elf gisteren arriveerde Z. Exc. de Gouverneur met het lijntoestel van de K.L.M. op Aruba, vergezeld van mevrouw Struyken, de Adjudant-Kapitein der Mariniers J. Middelhof en de Curaçaose leden van de Afscheidings-Commissie.

Zij werden verwelkomd door de Gezaghebber, de heer L. C. Kwartsz, de Eilandsecretaris L. C. M. Kerstens, de wd. Commissaris van Politie. C. de Jager, de Commandant der Mariniers Majoor G. J. P. Veenhuys en Luchthavenmeester C. Heemskerk.

Om precies half twaalf stapte Z. E. de Gouverneur met de Gezaghebber Mr. L. C. Kwartsz het Bestuurskantoor binnen, waar zich reeds de leden van de Afscheidings-Commissie bevonden.

Z. E. de Gouverneur heette de aanwezigen welkom en sprak de volgende rede uit:

Toen, in 1948, de Grondwetgever een nieuw, veertiende hoofdstuk, aan de Grondwet voor het Koninkrijk toevoegde, werd daarmede in onze hoogste wet een programma vastgelegd aan de uitvoering waarvan wij thans nauw toe kunnen zijn.

Dit programma bevatte o.m. een geheel nieuwe regeling van de plaats welke de Nederlandse Antillen in het Koninkrijk innemen en zulks in het kader van een Koninkrijk, hetwelk — volgens datzelfde hoofdstuk van de Grondwet — gevormd door Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen.

Om dit doel, de vestiging van een nieuwe rechtsorde, te bereiken, kon — voorzover betreft de overgang daartoe — en kan ook thans — voor zover betreft de tot standbrenging daarvan — de wetgever onder zekere voorwaarden, afwijken van de bepalingen van de Grondwet, met uitzondering echter o.m. van de bepalingen, welke in het veertiende hoofdstuk zelf werden neergelegd. Dit spreekt wel voor zich omdat dit veertiende hoofdstuk, naast enkele grondregels, juist het programma bevatte volgens hetwelk de nieuwe rechtsorde tot stand behoort te komen.

Dit alles is overbekend. En toch heb ik het nuttig geacht dit vandaag nog eens in Uw herinnering terug te roepen, omdat de wetgever — zelfs niet bij wege van overgangsvoorziening — zou kunnen afwijken van de bepalingen, zoals zij THANS in het veertiende Grondwetshoofdstuk zijn neergelegd. Eenmaal de nieuwe rechtsorde tot stand gekomen, wordt deze door haar eigen rechtsregels beheerst, waaronder het Statuut, hetwelk op zijn beurt de eigen regels zal bevatten, volgens welke het kan worden gewijzigd.

Nu bevat het veertiende hoofdstuk van de Grondwet één grondregel, welke ons vandaag inzonderheid vermag te interesseren, nl. dat Nederland, Suriname en „de Nederlandse Antillen" een Koninkrijk vormen. Van deze grondregel zal dus — zonder wijziging van de Grondwet op dit punt — evenmin kunnen worden afgeweken als van de overige bepalingen, welke in dit veertiende hoofdstuk zijn vervat.

(Vervolg zie pag. 2)

Brief in mevr. Lebron's tasje:

„Ik geef mijn leven voor de vrijheid van ons land"

Portorikeinse revolver-demonstratie wekte allerwege verontwaardiging

Mevrouw Lolita Lebron, die zich de leidster van de aanslagplegers in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden noemt, heeft aan verslaggevers medegedeeld, dat het tijdstip van de schietpartij gekozen was om samen te vallen met de opening van de pan-Amerikaanse Conferentie te Caracas. Zij vertelde, dat de demonstratie tot doel had „de aandacht van het volk te vestigen op de benarde toestand van Puerto Rico, een land, dat niet vrij is. Mevrouw Lebron verklaarde, dat zij en haar gezellen niet van plan waren iemand te doden. Op een gegeven moment glinsterde de hartstocht uit haar ogen, toen ze zei: „Ik wil de wet me laten straffen. Wij zullen niet trachten ons eraan te onttrekken". Hoewel zij beweerde, dat de demonstratie door de vier deelnemers alleen beraamd was, achtte zij het niet uitgesloten, dat zich in de toekomst meer van dergelijke schietpartijen zullen voordoen.

De politie vond in de tas van Lolita Lebron een briefje van de volgende inhoud: „Mijn bloed eist voor God en de wereld de vrijheid van Puerto Rico. Ik geef mijn leven voor de vrijheid van ons land. Dit is een kreet om de vrijheid in de worsteling voor onze onafhankelijkheid. Ik verklaar voor altijd, dat de Verenigde Staten de heilige beginselen van de mensheid verraden in de aanhoudende onderwerping van ons land en in de schending van ons recht een vrije natie en een vrij volk te zijn en in de barbaarse marteling van onze apostel van de onafhankelijkheid, don Pedro Albizu Campos".

Voor de gearresteerden is een borgtocht van in totaal 400.000 dollar gesteld. De officier van justitie stelde een dermate hoog bedrag vast, omdat de vier Portorikeinen misschien wegens moord zullen terechtstaan.

John Foster Dulles heeft te Caracas, waar hij de pan-Amerikaanse Conferentie bijwoont, naar aanleiding van de schietpartij in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden een verklaring uitgegeven, waarin hij het incident bestempelt als „een fanatieke verwerping van de procedure der democratie."

De wetgevende vergadering van Puerto Rico heeft vandaag een motie aangenomen, waarin zij haar spijt betuigt over de aanslag door nationalisten op leden van het Amerikaanse Congres.

De gouverneur van Puerto Rico, Luís Munoz Marin, is te Washington aangekomen om president Eisenhower de „diepe verontwaardiging" van het Portorikeinse volk over het neerschieten van vijf Amerikaanse Congresleden door Portorikeinse nationalisten te betuigen.

De bewaking van het Witte Huis is gisteren verdubbeld als voorzorg tegen mogelijke aanslagen op het leven van president Eisenhower door Portorikeinse terroristen. In de omgeving en in de wandelgangen van het Congresgebouw patrouilleren extra bewakers. Alle bezoekers, die geen speciale vergunning hebben, worden uit de publieke tribune van zowel het Huis als de Senaat geweerd.

Aan de hoofdpoort van het Witte Huis staan vier geuniformde bewakers op post, hetgeen een verdubbeling van hun gewone aantal is, alsmede een rechercheur. Voor het eerst in maanden is het wachtlokaal aan de zij-ingang naar het Witte Huis opnieuw bezet; deze post was opgeheven met het oog op bezuiniging.

Meer auto's

Het hoogste C-nummer is 9282

Willemstad. — Het verkeer op Curacao wordt meer en meer beheerst door de auto, het vervoermiddel bij uitstek. Zo vernamen wij, dat het hoogste belastingnummer, dat tot nu toe uitgegeven werd, het respectueus nummer 9282 is. In vergelijking met vorig jaar rijden er heel wat meer auto's rond.

Over het belastingjaar 1953 werden namelijk voor particuliere auto's 6740, voor autobussen 475, en voor trucks 1186 belastingnummers uitgereikt. Aan particulieren verder 214 voor motorfietsen en 100 voor motorboten. Totaal aan D-nummers werden 398 nummerplaten verstrekt. Dit getal zal ook dit jaar weer worden overschreden. Zo krijgt de politie er alleen al 21 nieuwe auto's bij. Deze uitbreiding houdt verband met de reorganisatie van de politie.. Ook D.O.W. zal dit jaar met meer wagens gaan rijden, er zijn o.a. enkele vuilnistrucks bijbesteld. Bij het genoemde aantal D-nummers van 398 zijn inbegrepen 30 motorboten, 20 motorfietsen, 100 personenwagens en 248 trucks.

Minder Huurauto's?

H-wagens zullen er zeer waarschijnlijk niet meer bijkomen. Zelfs is het niet onmogelijk, dat er minder zullen gaan rijden. Vorig jaar waren er namelijk verschillende zonder vergunning op de weg. Dit zal in het belastingjaar 1954 niet meer mogelijk zijn, men moet nu eerst de vergunning overleggen, wil men een H-plaat krijgen. Vorig jaar werden er 137 H-nummers verstrekt.

W. van Delden trad in het huwelijk

Willemstad. — Gisteravond werd in de kerk van O. L. Vr. van Fatima te Suffisant het huwelijk ingezegend van W. F. van Delden — broer van onze stadgenoot Henk v. Delden en mej. Nelly Zavala. Na afloop van het kerkelijke ceremonieel vond er ten huize van Henk v. Dlden een druk bezochte receptie plaats, waarbij de ouders van de plaats speciaal uit Caracas waren overgekomen teneinde aanwezig te kunnen zijn bij deze voor hun lieftallige dochter zo belangrijke gebeurtenis.

Onder een rijk verzorgd buffet en koele drinken bleven de genoden in gezillige stemming bijeen. De stemming werd nog in belangrijke mate verhoogd door het feit, dat bij het naderen van het middennachtelijk uur de sympathieke heer Jan van Delden, oud ontvanger en chef van politie van St. Maarten zijn 56-ste levensjaar instapte. Onder calypso muziek, en „Happy Birthday to you" vierde hij temidden van hen, die hem dierbaar zijn, in gezondheid van geest en lichaam zijn geboortedag.

Aan bruidspaar en jarige onze hartelijke gelukwensen.

AFSCHEID EN JUBILEUM BIJ DE DIENST WATERVOORZIENING

W'stad. — Ten kantore van de Dienst Watervoorziening nam het personeel afscheid van de heer A.L. de Windt die met pensioen de dienst gaat verlaten, voorts werden vier jubilarissen, de heren M.M. Veeris, G.M.A. Hellburg, B. Jansen en A.W. Philips gehuldigd wegens het feit, dat zij 25 jaar in dienst van de Watervoorziening waren.

Mede namens het Bestuur werd door het Hoofd van Dienst de her P.A. van Stuivenberg een afscheids woord tot de heer de Windt gesproken, waarbij hem de dank werd gebracht voor de wijze waarop hij gedurende zijn ambtelijke loopbaan het bedrijf heeft gediend. Namens het personeel werd hem een klok en een enveloppe met inhoud aangeboden. Aan de jubilarissen werd de gebruikelijke gratificatie uitgereikt.

Nadat de heren A. St. Jago, en B.A. F. Hellburg nog enige woorden van afscheid tot de scheidende ambtenaar hadden gericht en de jubilarissen hadden gehuldigd, werd deze bijeenkomst van het personeel met een koele drank besloten.

Op de ere-lijst

Willemstad. — Twee mensen, die wij deze week een pluim op de hoed moeten steken. Het zijn; de Venezolaan F. L., die zeer actief heeft meegedaan aan de reddingspogingen bij het ongeval op de Motetwerf j.l. Zaterdag, waarbij de beide jongens verdronken, en als tweede de sergeant van de Mariniers de K. die zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt bij het grijpen van de dief-etalagebreker, die de Fa. Spritzer en Fhurmann van enige horloges beroofde. Daarom met bloemen op de ere tribune.

PLEINFEEST GROOTSTE SUCCES VAN CARNAVAL

W'stad. — Het laatste pleinfeest op het Wilhelminaplein van de Carnavalsviering is het grootste succes geworden dat men zich heeft kunnen voorstellen. Het was gisteravond drukker dan de vorige avonden. Tevoren had Gaston V. geassisteerd door zijn Neef, de prijzen uitgereikt aan de deelnemers van de optocht. De diverse winnaars waren zelf aanwezig in de residentie en het was er heel gezellig. Precies om twaalf uur werd het standbeeld van de Prins verbrand, zoals de regelen van het Carnaval voorschrijven. Het leukste was, dat men in de „buik" van het standbeeld een hoeveelheid vuurwerk gestopt had, dat langzaam ontplofte door de hevige rook ontwikkeling. Het knalde dat het een lust was en de duizenden toeschouwers, die gisteravond bij dit laatste feest aanwezig waren, hebben genoten van een grillig schouwspel, tijdens welke Gaston V spoorloos verdwenen bleek te zijn.

DIEFSTALLEN IN EN ROND-OM WILLEMSTAD

W'stad. — Gisteravond werd door middel van insluiping diefstal gepleegd in een perceel aan de Versaillesweg. Er worden een geldsbedrag en enige sieraden vermist.

Tevens werd getracht in een winkel in de Breedestraat (O). in te breken.

Men vermist echter niets.

De recherche meldde ons verder, dat E.M. de P. aangifte deed van diefstal van zijn wagen. De auto werd later teruggevonden in Domi. Nog veel later kon de recherche de dader aanhouden, het was C. A. G. B. een oude bekende van de politie.

Olie over de wal

Willemstad. — Wij hebben er de oude jaargangen nog eens op nageslagen. Inderdaad, reeds onder de DOW tijd van ir Grootens werden klachten gehoord over de viezigheden, die uit de St. Annabaai over de walmuur op het Brionplein storten. Men kan er met goed fatsoen niet lopen, auto's worden besmeurd en indien men er niet als de kippen bij is om de wagen te „cleanen", zal het lakwerk blijven getuigen van het bijtende St. Annabaaiwater. De klachten komen herhaaldelijk terug. Indien de wind rustig is, dan hoort men niets, maar zodra zij over de zeevlakte blaast, is het Brioplein weer een troosteloze aanblik, waar vriend Bouwman in New York maar liever over zwijgt. „Colourful touristic Curacao" is nu eenmaal niet afgestemd op vliegende oliemassa's over de walmuur.

Zoals wij reeds eerder schreven hangt dit probleem nauw samen met de plannen, welke men ten aanzien van de haven heeft. Net zoals vorig jaar en de jaren daarvoor. Nu is ir Schijf op bezoek geweest, hij is naar Holland vertrokken met achterlating van een summier rapport, dat aan het Bestuurscollege werd uitgebracht en dat in Nederland nog nader zal worden uitgewerkt.

Wij zullen dienen af te wachten wanneer er verbeteringen worden aangebracht.

DRADEN TEGEN HET GEZICHT

Willemstad — Het bericht, dat wij gisteren plaatsen over gebroken draden, waarbij een vrouw en een jongen in het gezicht werden verwond, moeten wij ter nadere verduidelijking aanvullen, dat het telefoondraden en geen draden van het lichtnet van het Electriciteitsbedrijf waren.

Deze draden gaven de geest door de Carnavalsbeweging, de praalwagen van Kwiek kwam er per ongeluk mee in aanraking.

...Aruba-Commissie...

(Vervolg van pag. 1)

Nu lijkt het — waar de Grondwet als Rijksdeel, hetwelk tezamen met Nederland en Suriname een Koninkrijk vormt, de Nederlandse Antillen noemt — hoewel rijkelijk de wetenschap daarvan bij U allen mag worden verondersteld — evenééns dienstig er vandaag nog eens op te wijzen dat de Grondwet uiteraard van voorgaande bepaling, ten aanzien van de Nederlandse Antillen niet de regel inhoudt, dat: voor zover enig deel van de Nederlandse Antillen niet gaat behoren tot de Nederlandse Antillen, de betrekkingen van dat gebiedsdeel tot het Koninkrijk afzonderlijk worden geregeld. De reden is duidelijk: immers de betrekkingen van dat gebiedsdeel tot het Koninkrijk — zó als de Grondwet dit omschrijft, zouden niet meer KUNNEN worden geregeld, omdat rechtens dat Koninkrijk niet meer aan de grondwettelijke omschrijving zou voldoen.

Er zijn nog méér redenen, welke ik thans kan laten rusten maar één daarvan wil ik nog wel noemen, nl. deze: dat de Grondwetgever is uitgegaan van de vooronderstelling dat de Nederlandse Antillen als één Rijksdeel, tezamen met Nederland en Suriname een Koninkrijk vormen en zeer bepaald géén rekening heeft gehouden met méér, het Koninkrijk vormende, Rijksdelen dan die welke in de Grondwet zijn genoemd.

Ik bied U gaarne mijn verontschuldiging aan voor deze nogal theoretische inleiding, maar het leek mij toch goed deze vooral te laten gaan omdat zij bij uitstek van practisch belang lijkt voor de taak welke Uwe Commissie gaat vervullen en bovendien omdat het mij toeschijnt dat de Grondwetgever van een zeer realistische, nuchtere en juiste beschouwing-wijze is uitgegaan.

Enerzijds toch zal men bij de formulering van bepaalde wensen er rekening mede moeten houden dat de Grondwet nu eenmaal luidt ZOALS zij luidt, en dat DERHALVE bepaalde wensen, voor zover zij met de Grondwet onverenigbaar zijn, onder de ongewijzigde gelding daarvan niet realiseerbaar zijn.

Anderzijds ben ik verplicht en is het mij nochtans een genoegen, U erop te mogen wijzen, dat niet elke beschouwingswijze OMDAT zij realistisch en nuchter, ook juist is, maar wèl dat andere zienswijzen, welke in zo belangrijke mate en charme van het temperament mede bepalen, slechts practisch nut kunnen afwerpen indien zij — behalve aldus ge-áárd — óók JUIST zijn. Daaronder versta ik dan tevens dat zij door de nuchtere feiten en omstandigheden gedragen worden en nu en in de toekomst verantwoord zijn.

Het zal nl. de Grondwetgever wel duidelijk zijn geweest, dat „de Nederlandse Antillen", als een uit verschillende eilandelijke gemeenschappen samengestelde eenheid, in het Koninkrijk moeilijk anders dan als één staatsrechtelijke en administratieve eenheid kunnen worden beschouwd. Het moge dan zó zijn, dat de eilandgebieden maatschappelijk in meerdere of mindere mate als besloten gemeenschappen kunnen worden beschouwd, hun geringe omvang en daardoor beperkte draagvlak stelt op gronden van een efficiënte belangen behartiging, de practische noodzaak in het licht van de Nederlandse Antillen als één administratieve eenheid te kenmerken, zonder welke aan de maatschappelijke ontwikkeling dier gebieden een rem wordt aangelegd en een zwaarte wordt verleend, welke op langere duur met de realiteit der verhoudingen niet meer in overeenstemming valt te brengen.

Aanvaardt men echter de gedachte dier administratieve eenheid, dan volgt daaruit logischerwijze, dat aan een centrale instantie de voor de behartiging van bepaalde belangen, nodige bevoegdheden worden opgedragen, in de geest als die waarvan de Eilandenregeling thans gewaagt.

Nu kan men over de betekenis en de waarde van die Eilandenregeling, respectievelijk over hare toepassing in de practijk, van mening verschillen en men kan het zelfs met het zoëven gezegde volkomen oneens zijn, en daaraan dan vrij rigoureuze consequenties willen verbinden, dit neemt niet weg, dat men bij het streven naar wijziging of verbetering der onderlinge betrekkingen, in het oog moet blijven vatten wat de grondwettelijke bepalingen op dit ogenblik gedogen. Wil men spoedig verbetering in de situatie dan lijkt het onverstandig — gezien het hiervoren betoogde, langs de weg van een herziening der grondwettelijke bepalingen te procederen, nadat men zich alsdan vanzelfsprekend ook tegen de realisering van een op het betreffende hoofdstuk van die Grondwet gebaseerde Statuut zou hebben uitgesproken. Wil men sneller tot een verbetering geraken, dan lijkt dit op de basis van de Eilandenregeling mogelijk en kan de noodzaak of verantwoorde wil tot wijziging van de betrekkingen — mede met het oog op de ervaringen dan — in rustiger banen van het eigen en onderling beraad tot rijpheid komen, waarbij vanzelfsprekend dan van de in het Statuut neergelegde grondslagen zou behoren te worden uitgegaan.

Dit en vele andere dingen zal Uw Commissie moeten overwegen, wil zij bij de formulering van wensen met de nuchtere realiteit ten volle rekening houden. Het moge U gegeven zijn in vriendschappelijk beraad 't mogelijke en 't wenselijke uiteen te houden opdat het wenselijk mogelijk blijken. Eigenlijk behoef ik U dit als politici niet voor te houden daar de politiek is de kunst op bereikbare. Wordt deze kunst aangewend om het onbereikbare te bereiken dan gaat dit ten koste van degenen die deze kunst verkeerd beoefend. Ik heb daarom alle hoop dat gij elkaar buiten deze begrenzing zult weten te vinden en verklaar hiermede Uw commissie geïnstalleerd.

Hierna sprak de heer Cola Debrot de volgende redevoering uit:

Excellentie, Mijne Heren,

Het is niet ongebruikelijk, dat men de opvatting huldigt als zou een commissie haar werk pas aanvangen wanneer de beslommeringen van de voorbereiding en de plechtigheden der installatie tot een einde zijn gekomen. Deze opvatting is uiteraard juist, maar op de neper beschouwd toch slechts tot op zekere hoogte juist. Immers of het werk van een commissie zal slagen hangt voor een niet gering gedeelte af van de sfeer waarin de besprekingen worden gevoerd. Het is uitgesloten dat een commissie vruchtbaar werk zal kunnen verrichten indien men bij de deelnemers zou missen een besef van verantwoordelijkheid, een openheid voor elkaars argumenten en het bewustzijn van de ernst van de problemen die aan de orde zijn gesteld.

Het is om deze reden, dat ik mij namens de commissie verplicht acht, Excellentie, U dank te zeggen voor de toespraak die U, als Hoofd van de Landsregering heeft gehouden ter gelegenheid van de installatie. Wij zijn U dankbaar voor de ernst en de openhartigheid waarmede U gemeend heeft te moeten spreken.

Het zal wel niemand onbekend zijn, dat deze commissie wordt ingesteld ter bescherming van de verlangens van de Arubaanse bevolking, geuit met betrekking tot de zelfstandige status van Aruba. Het is niet voor het eerst, dat deze verlangens uiting hebben gevonden. Ik heb mij laten zeggen, dat zij reeds voor 25 jaar dateren, dat men ze reeds 25 jaar geleden hier in Oranjestad heeft kunnen vernemen. Het is mij bekend dat deze uitingen door bepaalde kringen met enthousiasme, door andere kringen evenwel niet zonder een zekere ongerustheid zijn ontvangen. Ik mag beginnen met vast te stellen, dat de op Aruba geuite verlangens in het geheel geen bevreemding behoeven te wekken. Zij staan niet op zichzelf in de wereld van vandaag, zij maken deel uit van een verlangen naar vernieuwing, dat men overal ter wereld kan aantreffen. Het is zonder meer duidelijk, dat zich thans twee stromingen doen gelden; de ene wordt gestuwd door het verlangen naar zelfwerkzaamheid, de ander door de krachten van samenwerking.

Het verlangen naar vernieuwing beoogt derhalve nieuwe vormen te scheppen voor de verhouding van zelfstandig bestaan en samenwerking van verschillende mensengroepen. Het is door deze krachten, dat de onderlinge betrekkingen worden beheerst. Het verlangen naar vernieuwing, dat op Aruba tot uiting is gekomen, behoeft dus geen bevreemding te wekken. Evenmin behoeft het bevreemding te wekken, dat de verwezenlijking van deze verlangens niet terstond heeft plaats gevonden. De onderlinge betrekkingen der verschillende volksgroepen hangen niet van een enkele maar van een reeks van factoren af. Zij betreffen bovendien soms meerdere volksgroepen en zij kunnen betrekking hebben op tal van factoren en facetten die zich niet steeds gemakkelijk laten overzien en voorzien.

Wij zullen naar mijn inzicht slagen wanneer wij het juiste evenwicht weten te vinden tussen de verworvenheden en de vernieuwingen.

Het is niet meer dan natuurlijk, dat wij bij de aanvang van een werk hopen dat dit werk met succes zal worden bekroond. Niettemin is het succes niet de maatstaf die uiteindelijk zal worden aangelegd ter beoordeling van de gedragslijn, die wij hebben gevolgd. Wij kunnen zeer wel onze plicht doen, naar eer en geweten, en toch geen succes oogsten. Wat wel van ons kan worden vereist, is dat wij onze taak met algehele inzet van onze persoon en te goeder trouw verrichten, dat wil dus zeggen met de inspanning val al onze krachten en met eerbiediging van elkaars opvattingen. Ik meen dat niemand van onze commissie zal aarzelen deze toezegging te doen, een minimum-toezegging, maar daarom niet minder waardevol, aan de bevolking van de Nederlandse Antillen in het algemeen, en van Aruba in het bijzonder.

Vervolgens werd Z. Exc. uitgeleide gedaan door de Gzaghebber en werd onmiddellijk met de eerste vergadering begonnen.

Voor Jeudzorg „Villa Maria"

Wilhelminaschool organiseert tentoonstelling

Willemstad. — De Wilhelminaschool met aan het hoofd Mej. Heidenreich heeft zich zo langzamerhand een reputatie verworven door de activiteiten welke zij ieder jaar ontwikkelt met het organiseren van een tentoonstelling van door de leerlingen zelf gemaakte voorwerpen. Deze voorwerpen worden door de meisjes gedurende de lesuren vervaardigd, bijvoorbeeld tekeningen, tegels, postpapier. In de natuurkundeles wordt hen uiteraard liefde voor planten en bloemen geleerd, vandaar dan ook dat op deze tentoonstelling frasle planten in potten te zien zijn.

Het is wel bijzonder te waarderen dat elk jaar de leerlingen hun werkjes ook afstaan voor de verkoop om zodoende met de opbrengst een of ander sociaal of liefdadig doel te dienen. Vorig jaar bijvoorbeeld ging de gehele opbrengst naar het Rampenfonds. Dit jaar werd besloten de opbrengst van de verkochte stukken ter beschikking te stellen van de afdeling Jeugdzorg van „Villa Maria". Dat dit met de sprookjestuin in zicht een zeer welkom gebaar is zal een ieder begrijpen.

De tentoonstelling wordt Vrijdag 5 Maart a.s. in de Wilhelminaschool gehouden van 3.00 tot 6.00 uur en van 7.30 tot 9.00. Behalve van 3.00 tot 4.00 uur kan men gedurende de gehele tijd voorwerpen kopen. Iedereen is van harte welkom. Er wordt geen toegangsprijs geheven.

Als bijzondere attractie zijn aan de tentoonstelling een 4-tal loterijen verbonden, waarmede men prachtige poppen kan winnen, onder andere een pop welke bovendien is voorzien van een koffer met kleding.

Wij wekken ouders en kinderen op deze tentoonstelling te bezoeken. Men dient een tweeledig doel, namelijk belangstelling voor de prestaties van onze jeugd en bovendien steun men het jeugdwerk van „Villa Maria".

Wij vernamen nog, dat de voorbereidingen voor de sprookjestuin vlot verlopen en dat men van vele zijden grote medewerking ontvangt. Zo zegde de firma Brox toe laarzen voor de grote reus te vervaardigen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

M. de R.

U moet me eens zeggen, M. de R., er wordt de laatste tijd zoveel over de bestrijding van de Gele Koorts-muskiet gesproken. Wat wordt er gedaan aan de bestrijding van de amoebedysentaerie? Naar men mij verteld heeft, lijdt op het ogenblik ongeveer een vierde der bevolking van Curaçao aan deze ziekte. Een dokter heeft mij bevestigd, dat in ieder geval een vierde der kinderen amoebe-dysentherie heeft.

Naschrift

Ja, dat is een moeilijke zaak. Het is eigenaardig, dat U Uw dokter niet meteen naar het antwoord gevraagd hebt. Een arts, die wij over deze aangelegenheid raadpleegden, vertelde ons, dat deze ziekte veroorzaakt wordt door een besmetting van voedsel door vliegen. Hoe minder vliegen dus, hoe minder kans op amoebe-dysentherie.

Volgens hem werd dit het beste bereikt door het leggen van rioleringen en het uitbreiden van bestaande rioleringen. Het is moeilijk daar in een dagblad over te schrijven. Maar zolang de beruchte tonnen nog in zwang zijn, zolang zal het vruchteloos vechten tegen de amoebe-dysentherie zijn. Dat aanleggen van die rioleringen kost natuurlijk veel geld. Maar wat zouden alle verlet-dagen bij elkaar van hen die door deze ziekte niet kunnen werken, kosten? En alle dure medicijnen, die ter bestrijding van deze ziekte moeten worden aangewend? Om dan nog maar niet over het geluk van het volk te praten, dat zich bij een betere algemene gezondheidstoestand natuurlijk prettiger voelt en tot hogere prestaties in staat is.

OPENING VREUDENHIL'S LEVENSMIDDELEN BEDRIJF

Willemstad. — De opening van F. Vreugdenhil's nieuwe zaak aan de Ruyterkade vond heden plaats.

MADURO & CURIEL'S BANK N.V.
BALANS OP 31 DECEMBER 1953.

ACTIEF		PASSIEF		
Kassa en bij de Curaçaosche Bank	f. 9.511.592,29	Maatschappelijk kapitaal		f. 6.000.000.00
Buitenlandse Banken	„ 6.108.214,56	Volgestort kapitaal		„ 4.000.000.00
Aandelen en effecten tegen beursnotering of lager	„ 5.883.687,80	Reserve Fonds		„ 5.000.000.00
Gedisconteerde wissels	„ 1.243.253,63	Deposito In rekeningen courant	f. 22.721.197,53	
Obligatiën op zicht en op termijn en credieten in rekening courant	„ 24.259.168,58	Op termijn, inclusief spaar rekeningen	„ 15.863.666,97	„ 38.584.864,50
Grondeigendommen	„ 578.947,64			
	f. 47.584.864,50			f. 47.584.864,50

J. A. CORREA
Directeur Administrateur

VAART

Haven: Vrachtschepen 7 in, 4 uit Tankschepen 13 in 15 uit. Zeilschepen 2 in, 5 ui. Passagiers landend 144, vertr. 100 doorgaand 801.
Hato: Vliegtuigen 15 in, 15 uit. Passagiers landend 104, vertr. 123. doorgand 94.
Carib nr Pto Bario, *Cotton Bay* v Miami nr La Guaira, *Conte Biancamano* v La Guaira nr Carthagena, *Santa Paula* v La Guaira, *Satre Teguie* v La Guaira.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.2 C (86.4 F) Min temp. 24.5 C (76.1 F) Gem. 27.3 C. (81.1 F)
Max. wind 21, Min. 10, Gem. 16 knopen.
Vochtigheid 70%. Neerslag sporen. Helder 4, Licht bew. 7, Bewolkt 13

Nablo fair in zicht

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Gisteravond vond een vergadering plaats van de Propaganda-commissie van de in April te houden Nablo-fair.

Verschillende punten werden besproken, een propaganda-campagne werd opgesteld, die eerstdaags een aanvang zal nemen. De fair zal plaats vinden op 29, 30, April en mogelijkerwijs ook op 1 Mei. Gezien de vele voorbereidingen, geloven wij, dat het deze keer een „super-fair" zal worden.

Trainen is begonnen

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — In de vergaderzaal van de tennisbanen te Mundo-Nobo verzamelde zich gisteravond een twintigtal voetballers om de eerste theorie-lessen te ontvangen van de heer da Cunha, de nieuwe trainer van de C.V.B. De heer Da Cunha registreerde eerst de namen der verschillende spelers met de bedoeling een presentie lijst aan te leggen. Ook begon hij de eerste basis te leggen voor een systeem, dat eerstdaags door onze jongens in practijk zal worden gebracht. Hij wekte de jongens op tot intensieve training. Hij verklaarde, dat met een goede training men tot goede resultaten kan komen. Zoals wij reeds eerder schreven, schenken wij ons vertrouwen in de heer Da Cunha, daar hij zijn taak naar het ons wil voorkomen serieus opneemt.

CPIM IN KLEUREN

Willemstad. — Cineast Honk Weener heeft ten behoeve van het bedrijf der CPIM een kleurenfilm vervaardigd, welke het bedrijfsleven van de CPIM in kleurenbeeld weergeeft. Deze film — die het karakter draagt van bedrijfsvoorlichting — zal hedenavond voor een groot aantal genoden in het Asiento theater zijn pronière beleven. De film wordt gedraaid op de zogenaamde Filmesound 202 van Bell & Howell. De film is voorzien van een magnetische soudtrack, die dus geluid levert. De tekst bij deze rolprent wordt uitgesproken door C. Leo van de afdeling Publiciteit. Op de film komen wij morgen terug.

SURINAME

LELYDORP KRIJGT ELECTRISCHE STROOM

Paramaribo. — Over een week beginnen arbeiders van het departement van Openbare Werken met de bouw van een electrische centrale, aanleg van leidingen enz. voor het leveren van electrische stroom aan Lelydorp. De werkzaamheden zullen ongeveer 4 maanden duren. Behalve aan Lelydorp zullen gebouwen tot ongeveer 3 km. verder aangesloten kunnen worden. Voor Lelydorp is dit ongetwijfeld een vooruitgang, aldus „De Surinamer".

Naar „We West" vermeldt, zal het agentschap van de Air France, dat thans in handen is van de Cur. Handel Maatschappij overgegaan naar de N.V. C. Kersten en Co.

Gedurende December 1953 bedroeg de aanvoer van balata 3609.5 kg. Van Januari t/m December 1953 werd 64340.5 kg aangevoerd.

Gedurende Januari 1954 werd aangevoerd 113.41 gram; in dezelfde maand van 1953 131.31 gram.

Binnenkort zal door patiënten van de Lands Psychiatrische Inrichting een tentoonstelling worden gehouden van producten, die zij in het kader van arbeidstherapie hebben vervaardigd.

Voor het eerst heeft het aantal telefoongesprekken dat over de stadscentrale loopt, het millioen overschreden. Het aantal gesprekken voor de automatisering kan geschat worden op 450.000 per kwartaal.

Dit jaar bestaat de Surinaamse Luchtpostdienst 25 jaar. Ter herdenking hiervan zal een bijzondere luchtvaart luchtpostzegel worden uitgegeven, waartoe een prijsvraag wordt uitgeschreven. Voor het bekroonde ontwerp zal ƒ 1500.00 worden uitgekeerd.

Door de heer H.W. Dahlberg, Leraar Aardrijkskunde aan de A.M.S. en Kweekschool, is een boek geschreven, getiteld „Suriname in de aardrijkskunde".

In Bellevue zal binnenkort worden vertoond de Drie Dimensionale versie van de bokswedstrijd.

Rocky Marciano vs Jersey Joe Walcott.

Sportliefhebbers zullen dus thans in de gelegenheid zijn, een werkelijke reportage te zien van de bokssport, aldus „de West".

DE CPIM JUBILARISSEN

W'stad. — In deze maand jubileren: P.M. Fraai (35 jaar), C.A. Janga, M.P. Walter, G.S. Hueck, J.N. de Windt (allen 30 jaar).

In het zilver zijn T.J. Leeflang, G. de Nieuwe, G.L.J. Sedney, J.F. Eugenia, H.T.A. Hupsel, J.A. Martis, Th. A. Pollard, H.A. Marshall, J.C. van Essen, M.P. Cijntje, H. Gill, W.H. Juliette, L.A. Tel, T.R. ter Haar en P.M. Pinedo.

REED TE HARD

W'stad. — Omstreeks 11.30 gistermorgen werd op het Julianaplein een vijfjarig jongetje aangereden door een personenauto. Het knaapje werd enkele meters meegesleurd en bekwam verwondingen, die later door Dr. Allaart werden behandeld. De bestuurder, die de jongen bemerkte, dat de jongen en zijn broer wilden oversteken, doch de bestuurder verminderde zijn vaart niet. Hij had alleen een signaal op de claxon gegeven. Bovendien reed hij met een snelheid van 45 km.

De verkeerspolitie meldde verder 6 lichte aanrijdingen.

Panne of nieuwsgierigheid !

Er kunnen vele oorzaken zijn, waarom een schip in reparatie moet. Dit wordt door de deskundigen zonder meer aanvaard en zij kunnen er bij vertellen, dat tijdens die reparatie bepaalde onderdelen versleten blijken of defect. De Amerikaanse geheime dienst raakt er de laatste tijd echter steeds meer van overtuigd, dat ook buiten het schip oorzaken gevonden kunnen worden voor zo'n reparatie.

De intelligence-heren hebben namelijk bemerkt, dat twee Russische schepen plotseling ligging hebben genomen in de Siciliaanse haven Catania, welke haven een belangrijke rol zal spelen in de NATO-zeemanoeuvre „Turkse Lucht". Toevallig is er ook eens een keer een Russisch schip de haven van Napels binnengelopen. Al die schepen hebben plotseling panne en moeten hersteld worden. Het schip in Napels, waar het NATO-hoofdkwartier is gevestigd, bleef maar liefst 14 maanden onklaar. De geheime dienst zal nu zelf eens gaan inprecteren wat die Rusissche machines plotseling allemaal mankeren.

De heer X.Y.!

Negen jaar lang heeft in het bevolkingsregister van Modena een grijze oude man geregistreerd gestaan als „de heer X. Y.", terwijl het ziekenhuis hem niet beter kende dan als bed. no. 107. In 1945 vond de politie hem als een stukje ellende op een bank in een park zitten; hij wist niet wie hij was of waar hij vandaan kwam. Gisteren kwam de 29-jarige Mario Mercuri opgewonden het ziekenhuis binnenstuiven, met in zijn hand een Romeins dagblad waarin een foto van de oude voorkwam. „Het is mijn oom." schreeuwde Mercuri, „hij heet Giuseppe Rizzi. Waar is hij?"

Daarop werd de grijsaard de kamer binnengebracht. Zijn doffe ogen lichtten op en hij vloog zijn neef in de armen. Volgens een arts is de schok van het weerzien vermoedelijk groot genoeg geweest om Rizzi op de weg naar herstel te helpen. Mercuri heeft de autoriteiten meegedeeld, dat zijn oom door de Duitsers in 1944 nabij Rome aan het werk was gezet, waarbij hij, toen hij door een vallende boom getroffen werd, gewond geraakte. De Duitsers zonden hem vervolgens naar een ziekenhuis, waarna hij verdween.

Naguib beschuldigt Engeland van wanorde in Soedan

Cairo. — President Naguib van Egypte heeft in een radiorede meegedeeld, dat Engeland schuldig is aan de wanordelijkheden te Khartoem. „De wanordelijkheden in de Soedan kunnen slechts de zaak der imperialistische vijanden van dat land bevorderen en hun een voorwendsel verschaffen om hun troepen niet te laten vertrekken onder het voorgeven, dat zij nodig zijn voor het handhaven van de orde en rust", aldus Naguib.

Naguib zei in een gisteravond te Cairo uitgegeven verklaring o.a. ook: „De revolutionaire raad en ikzelf vormen één en ondeelbaar geheel. Er bestaat volledig en wederzijds vertrouwen tussen ons. Wij werken eendrachtig samen met slechts één doel voor ogen: het landsbelang".

Een woordvoerder van het hoofdkwartier van de Egyptische militaire politie zei, dat de Egyptische autoriteiten een verenigd front tegen het huidige bewind hadden neergeslagen. Hij beschreef het als een „onzalig verbond, dat zich uitstrekte van de uiterst rechtse Mohammedaanse Broederschap tot de communisten". Het aantal arrestaties was gisteravond tot 118 opgelopen, aldus de woordvoerder. **O.a. werd de vice-voorzitter van de thans ontbonden uiterst rechtse Mohammedaanse Broederschap en andere leden van die vereniging alsmede de voorzitter van de socialistische partij en een elftal andere socialisten gearresteerd. De gearresteerden zullen voor speciale rechtbanken verschijnen.**

Churchill nog ad rem !

Londen. — In het Lagerhuis werd aan premier Churchill gevraagd, welke bijzondere regelingen waren getroffen voor de veiligheid van de regering ingeval van een atoombomaanval op Londen. De premier antwoordde onder daverende hilariteit: „Gij moet in uw onschuld niet de Sovjet-Russische geheime politie het brood uit de mond nemen".

De vragensteller, de linkse socialist Emrys Hughes, verklaarde, dat de Amerikaanse regering besloten had 62,5 millioen Ant. gulden voor een schuilkelder uit te geven.

Besprekingen tussen Vietnam en Frankrijk

Saigon. — De eerste minister van Vietnam, prins Buu Loc, is vandaag naar Parijs vertrokken om met de Fransen te onderhandelen over een accoord, waarbij aan Vietnam onafhankelijkheid wordt verleend binnen de Franse Unie. Frankrijk is bereids een dergelijk accoord aangegaan met Laos en Cambodja, hetwelk, naar verwacht wordt, in de komende maanden zal worden getekend.

De onrust in Soedan

Khartoem. — Te Khartoem de hoofdstad van de Soedan zijn 173 personen gearresteerd. Zij zullen in staat van beschuldiging worden gesteld wegens „moord en het deelnemen aan tegen de regering gerichte demonstraties".

Een woordvoerder van de Soedanese Oemmapartij, die de algehele onafhankelijkheid van de Soedan voorstaat, zei op een persconferentie, dat de politie van Khartoem zonder noodzaak heeft geschoten op ongewapende demonstranten, die betoogden voor de onafhankelijkheid van hun land. Hij verklaarde, dat de mededeling in een regeringsbekendmaking, volgens welke de betogende Oemma-leden gewapend zouden zijn geweest, in strijd is met de waarheid.

McCarthy grootste gevaar!

Washington. — Mevrouw Roosevelt heeft Zaterdag op een persconferentie te Washington gezegd, dat McCarthy op het ogenblik voor de Verenigde Staten het grootste gevaar betekent en dat hij vrees in het land verspreidt zonder constructieve elementen in het Amerikaanse leven te brengen. Van mensen, die bang zijn, kan men niet verwachten, dat zij normaal handelen, aldus mevrouw Roosevelt.

Zij verklaarde voorts, dat uit de post, die zij ontvangt, blijkt, dat de „haat-organisaties" weer in kracht toenemen. Deze organisaties zijn gericht tegen de minderheden. Met name, aldus mevrouw Roosevelt, „heb ik een groot aantal anti-semietische pamfletten ontvangen".

New York. — De stafchef der Verenigde Naties in Palestina, generaal Van Bennike, verklaart in een rapport aan de Veiligheidsraad, dat de gespannen toestand in dit gebied nauwlettend moet worden gadegeslagen.

Vrijdag j.l. werd de automobielententoonstelling in het R.A.I. gebouw geopend. Deze Austin-wagen is niet alleen van buiten maar ook van binnen te bewonderen.

West-Duitse Bondsdag eensgezind over Duitslands hereniging

Bonn. — De Westduitse Bondsdag heeft eenparig de nadruk gelegd op zijn vastbeslotenheid te streven naar hereniging van Oost- en West-Duitsland na het falen van de Berlijnse conferentie in dit opzicht. De afgevaardigden van alle partijen stonden op een gemeenschappelijke resolutie goed te keuren, luidend: „Wij betreuren het diep, dat de conferentie van Berlijn er niet in geslaagd is de Duitse kwestie op te lossen. De Sovjet-Russische minister van buitenlandse zaken, Molotov, heeft duidelijk laten uitkomen, dat de Sovjet-Unie op het ogenblik niet bereid is de hereniging van Duitsland in vrijheid toe te laten".

„President" Robert naar phychiatrische inrichting

„President" Robert, die in het Huis van Bewaring te Maastricht gevangen heeft gezeten, is overgebracht naar Utrecht. Dit in verband met een psychiatrisch onderzoek, dat door prof. dr. mr. P.A.H. Baan uit Utrecht zal worden ingesteld.

Zoals bekend heeft deze Maastrichtenaar anderhalf jaar lang de scepter gezwaaid als president Robert op een naar hem genoemd jacht. Met dit jacht heeft president Robert een avontuurlijke reis ondernomen, waarvoor hij diverse mensen wist te interesseren o.a. notaris Q. uit Maastricht en leraar R uit Heerlen.

Deze geïnteresseerden hebben grote sommen geld in de onderneming van president Robert gestoken. Spoedig kwamen velen van deze personen tot de ontdekking, dat heel de onderneming een bedrieglijk avontuur was, waarom zij weigerden „de wereldreis" nog verder voort te zetten. Aan heel de reis is daarna al gauw een eind gekomen, toen ook president Robert naar Nederland terugkeerde, waar enkele gedupeerden een aanklacht tegen hem hadden ingediend. De Maastrichtse notaris keerde evenwel niet naar Nederland terug, doch verblijft naar alle waarschijnlijkheid in Ierland.

Het onderzoek omtrent de affaire-president Robert heeft uitgewezen, dat deze zaak notaris Q. minstens ƒ 600.000 heeft gekost, een familie uit Den Haag ƒ 120.000 en de Heerlense leraar ƒ 50.000. Tezamen met het bedrag, dat president Robert voor zijn jacht heeft betaald, heeft dit avontuur meer dan een millioen gekost. Volgens het onderzoek is eveneens vast komen te staan, dat de gedupeerden een verklaring hebben getekend, dat zij op eigen verantwoording de reis zouden meemaken.

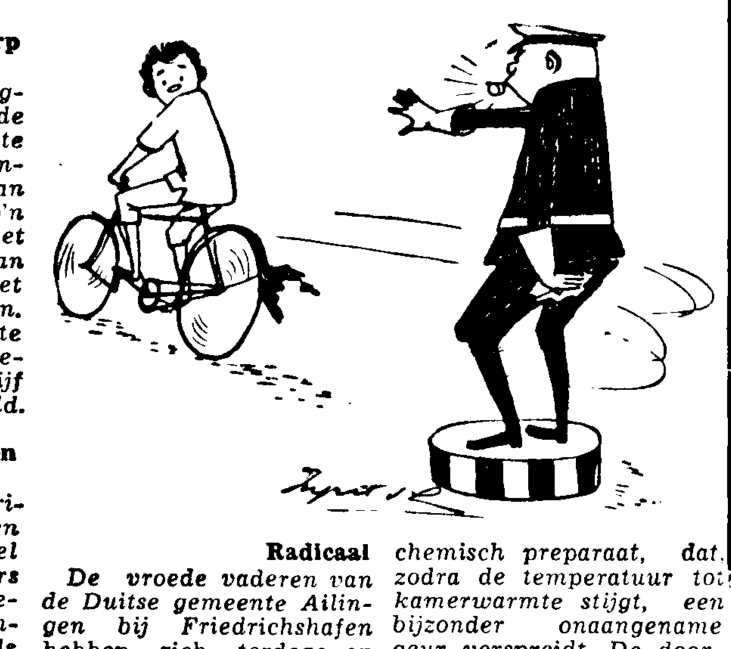
Decreet van Attassi

Damascus. — President Attassi van Syrië heeft zijn eerste decreet uitgevaardigd. Hierin wordt de voorbereiding bekendgemaakt van algemene verkiezingen en een referendum... dat het toekomstige parlement moet machtigen een nieuwe grondwet op te stellen. De verkiezingen worden waarschijnlijk binnen drie maanden gehouden. De leiders van het leger hebben besloten zich uit het politieke leven terug te trekken. Het uitgaansverbod in Damascus is weer opgeheven.

Tussen neus en lippen

Al te scherp

Een Chinees in Hongkong, luisterend naar de schone naam Ng, maakte met zijn fiets in de onmiddellijke nabijheid van een verkeersagent zo'n scherpe bocht, dat het zitvlak van de broek van de politieman aan het spatbord kwam te hangen. De boze agent maakte proces-verbaal op en dezer dagen is Ng tot vijf dollar boete veroordeeld.

Warm winkelen

Bremen heeft een primeur voor Duitsland en waarschijnlijk ook wel voor tal van steden elders in Europa. De „Soegestrasse", een drukke winkelstraat, wordt sinds enige dagen behaaglijk verwarmd. Ondanks de winterse temperatuur elders in de stad kan het winkelend publiek in de Soegestrasse genieten van een weldadige warmte. Vindingrijke zakenlieden hebben ongeveer drie meter boven de grond een aantal door gas verwarmde metalen reflectoren doen aanbrengen. De straalapparaten zijn boven de etalages aangebracht en verwarmen de helft van de straat. Het gasverbruik kost ongeveer ƒ 1.40 per uur.

Radicaal

De vroede vaderen van de Duitse gemeente Ailingen bij Friedrichshafen hebben zich terdege op het naderende Kerstfeest voorbereid. In voorafgaande jaren kwam het herhaaldelijk voor, dat onbevoegden om deze tijd van het jaar een fikse slag sloegen in de aanplant van jonge bomen van de gemeente, om op de goedkoopste manier aan Kerstbomen te komen. Als ze dat deze keer opnieuw proberen zullen ze van het gestolen goed weinig plezier beleven.

Want de gemeenteraad heeft opdracht gegeven om alle jonge pijnbomen te bewerken met een chemisch preparaat, dat, zodra de temperatuur tot kamerwarmte stijgt, een bijzonder onaangename geur verspreidt. De doordringende lucht ontwikkelt zich, zodra de boom in de warme kamer begint te „zweten."

Een bekende filmster uit Hollywood — de naam wordt verzwegen — geraakte uit zijn humeur toen een enthousiaste menigte hem onlangs na een première de weg naar zijn auto versperde. Hij greep onverwachts naar zijn mond en wuifde met zijn gebit zijn verbijsterde verzersters toe, die ijlings terugdeinsden. De filmster kon onmiddellijk met zijn auto wegrijden.

Voeten thuis !

De Hoge Raad van de Amerikaanse staat West-Virginia heeft onlangs eens en voor al vastgesteld, dat een vrouw niet het recht heeft haar man aan tafel te schoppen, als deze door oververmoeidhied in verband met zijn werk in slaap valt. Het mag dan niet opwekkend voor de eetlust zijn tegenover een slapende man aan tafel te zitten, als zijn vermoedheid is ontstaan door zijn zwoegen voor het welzijn van het gezin, moet het hoogst onbillijk worden geacht hem dan ook nog te schoppen. Wanneer u dus ooit van uw leven in West-Virginia komt, zal het wenselijk zijn met dit arrest rekening te houden.

New York. — De New Yorkse politie heeft bekend gemaakt, dat het werk op elf pieren in Manhatten gestaakt is kennelijk als gevolg van een geschil tussen de vakbond I.L.A. (Internationale Vereniging van Havenarbeiders) en de nieuwe met de A.F.L. verbonden vakvereniging.

Saigon. — Volgens berichten in Saigon ontvangen, zouden onder de opstandelingen in Laos epidemieën van oerwoudziekten zijn uitgebroken, die toegeschreven worden aan de slechte voeding en gebrek aan geneesmiddelen.

Chilenen wonnen van Aruba (1-0)

Te kort en traag spel werd Aruba noodlottig

O'stad. — Een vrij goed bezet Wilhelminastadion was gisteravond getuige van een door de Arubaanse ploeg matig gespeelde wedstrijd. Zij die gedacht mochten hebben dat het Arubaanse elftal met hetzelfde élan zou spelen als enige weken geleden tegen het Oostenrijkse Wacker, zijn bedrogen uitgekomen. Het door de Arubaanse ploeg vertoonde spel kon wat snelheid en combinatie betreft het bij lange na niet halen bij de Wackerwedstrijd. Nu moet hier onmiddellijk aan toegevoegd worden, dat vanwege het niet beschikbaar zijn van linksbuiten Jansen en Reymundo Kemp, het elftal verzwakt was. Dat de Chilenen het niet verder dan één doelpunt hebben kunnen brengen, kwam eensdeels door het goede verdedigen van de Arubaanse backs gesteund door de halflinie en anderdeels doordat de Chilenen het spel veel over de breedte van het veld speelden, waardoor een mindere productiviteit ontstond.

De wedstrijd

De Arubanen openden onmiddellijk na het beginsignaal enige snelle aanvallen op de Chileense veste, doch door te kort spel bleef succes uit en konden de Chileense backs rustig wegwerken. Het korte spel bleek de Chilenen een kolfje naar hun hand te zijn en op de vierkante meter bleken zij dan ook de Arubanen steeds weer de baas te zijn. Het was middenvoor Brion, die in de eerste vijf minuten een kans kreeg, doch keeper Litvak stopte de bal op meesterlijke wijze. Even later moest Laroza ten koste van een hoekschop redding brengen als middenhalf Fernandez naar voren gekomen een goede kans kreeg, doch even te lang met het schot wachtte.

Het spel der Chilenen is technisch zeer goed en de op de centimeter afgepaste passes bezorgen de Arubaanse verdedigers meermalen hoofdbrekens. Na ruim 10 minuten spelen ondernemen de Chilenen over de linkervleugel een snelle aanval. Hernandez, die een voorzet verwachtte, stelde zich een weinig voor het doel op. De Chileen, zijn kans ziende, schoot dan van ongeveer 20 meter afstand keihard in, Hernandez greep mis en de Chilenen hadden de leiding genomen(1—0). De Arubanen lieten zich niet ontmoedigen en speelden entrousiast verder. Enige malen liepen de gasten in de door Kelly en Laroza zeer scherp opgezette buitenspelval.

Na de rust

Na de hervatting had het Arubaanse elftal een kleine verandering ondergaan. Zo zagen wij Tromp de plaats van Hernandez onder de lat innemen. Ook gedurende de tweede helft werden in de Arubaanse gelederen enige spelers vervangen. Orman werd onder andere vervangen door Arends. Het door Aruba vertoonde spel bleef de hele wedstrijd door onder het peil van wat wij van onze spelers gewoon waren. Wel speelden zij enthousiast doch het grote élan waarmede zij tegen de Oostenrijkers speelden ontbrak gisteravond. Het vertoonde spel gaf geen tekenen van een hechte eenheid. Na ongeveer 10 minuten spelen in de tweede helf kreeg de Arubaanse middenvoor Brion een kans, als hij na een goede combinatie met Jacobs het leer hard naast schoot. Het Arubaanse doel ontkwam kort daarna aan een doorboring, toen de Chileense middenvoor alleen doorgebroken iets sneller bij de bal was dan de uitgelopen Tromp en het leer over Tromp heen juist de lat van de bovenkant scheerde. De Chilenen kwamen daarna steeds meer in de aanval doch het door hen toen vertoonde spel is zeer goed van qualiteit maar vanwege de breedte over het veld gespeeld niet productief, de Arubaanse defensie, gesteund door de halfline, zag kans doelpunten te voorkomen. Bij een der Arubaanse aanvallen werd Dirksz, toen hij snel was doorgebroken op een wat hardhandige wijze van de bal gezet. Daar deze overtreding aan het wakende oog van scheidsrechter Tromp ontging, kropen de Chilenen door het oog van een naald daar de overtreding volgens onze mening binnen het strafschopgebied werd begaan.

Met Aruba in de aanval kwam dan het einde van deze wel aardige doch niet op hoog peil staande wedstrijd met een kleine doch verdiende 1—0 overwinning voor de Chileense ploeg.

Britse consul nam afscheid

Oranjestad. — Een klein doch uitgelezen gezelschap was gisteravond bijeen in de Eagle Colony Club om afscheid te nemen van de Heer en Mevrouw W.M. Guthrie, die binnenkort naar Amerika vertrekken, om in Pittsburg de leiding op zich te nemen van een nieuw Brits consulaat. Vermoedelijk was dit de eerste keer, dat door het Corps Consulair een receptie gegeven werd.
Z.E. de Gouverneur, Mevrouw Struycken. de Gezaghebber en Mevrouw Kwartsz.

De gasten waaronder de gouverneur en de gezaghebber, de heer MacLaughlin en Secretaris J. Walfenzao van het Consulaat.

De heer MacFarland sprak, in verband met de afwezigheid van de Dean van het Corps, de Heer Avendano, die in verband met de Panamerikaanse conferentie enkele weken in Caracas vertoeft, enkele zeer hartelijk gestelde afscheidswoorden tot de Heer en Mevrouw Guthrie. Spreker memoreerde, dat men zich in een corps consulair nu eenmaal moet neerleggen bij het feit, dat „Consuls overal in de wereld thuis zijn, maar nergens 'n ‚thuis' hebben". Het spijt de Heer MacFarland en zijn collega echter, dat de Heer en Mevrouw Guthrie, die zich zulke uitstekende vrienden toonden, al zo spoedig, binnen een jaar nadat zij hier arriveerden, te moeten zien vertrekken.

De heer Guthrie dankte in een zeer geestig gestelde toespraak voor de goede wensen en de, volgens hem, niet verdiende complimenten. Het spijt de heer en Mevr. Guthrie om Aruba te moeten verlaten. Op Aruba heeft men van de kant van de inwoners en van die der collega byzonder grote hartelijkheid en vriendschap ondervonden, hetgeen het afscheid nemen, dat nu eenmaal vele malen in het leven van de leden van buitenlandse dienst voorkomt, hier extra zwaar maakt.

Na de toespraken bleven de gasten nog geruime tijd bijeen, waarbij Z.E. de Gouverneur en Mevrouw Struycken zich uitvoerig met de aanwezigen onderhielden. Al te spoedig was het tien uur geworden en kwam een einde aan deze eerste receptie van het Corps Consulair.

VERS VAN DE PERS

Onderdrukking en Verzet. — aflevering 47. Uitgave: J. Meulenhoff — Amsterdam.

De laatste aflevering van het monumentale werk „Onderdrukking en Verzet" is verschenen. Het laatste nummer geeft de bewogen dagen van de maanden April en Mei 1945 in geschrift en beeld weer. Het waren vreugdevolle dagen, toen de geallieerde troepen de vesting Holland binnenrukten en een eind maakten aan de Duitse tyrannie en heerschappij. Wij zien de Binnenlandse strijdkrachten in actie om NSB-ers op te brengen, provisorische pamfletten werden uitgegeven, waarin krachtige maatregelen werden aangekondigd tot bescherming van goederen en eigendommen, het was de tijd van het kerende getij. En daarbij zullen ook de nodige „autoriteiten" in hun op de schouders gevallen machtsposities wel eens tot al tè overdadige ijver zijn aangezet.

Er is door de B.S. verdienstelijk werk geleverd om in ieder geval een algeheel bloedbad te voorkomen. De gedachte aan een „bijltjesdag" was levendig onder de bevolking, het pleit voor het Nederlandse volk, dat jaren lang de laars van de bezetter heeft gevoeld, dat zij zo veel beheersing kon opbrengen, dat excessen — behoudens enkele kleine uitzonderingen — konden worden vermeden.

Over de rol van de illegaliteit alleen zou een heel boekwerk kunnen worden uitgegeven.

VAN DE HANDEL

SUPER IKONTA III.

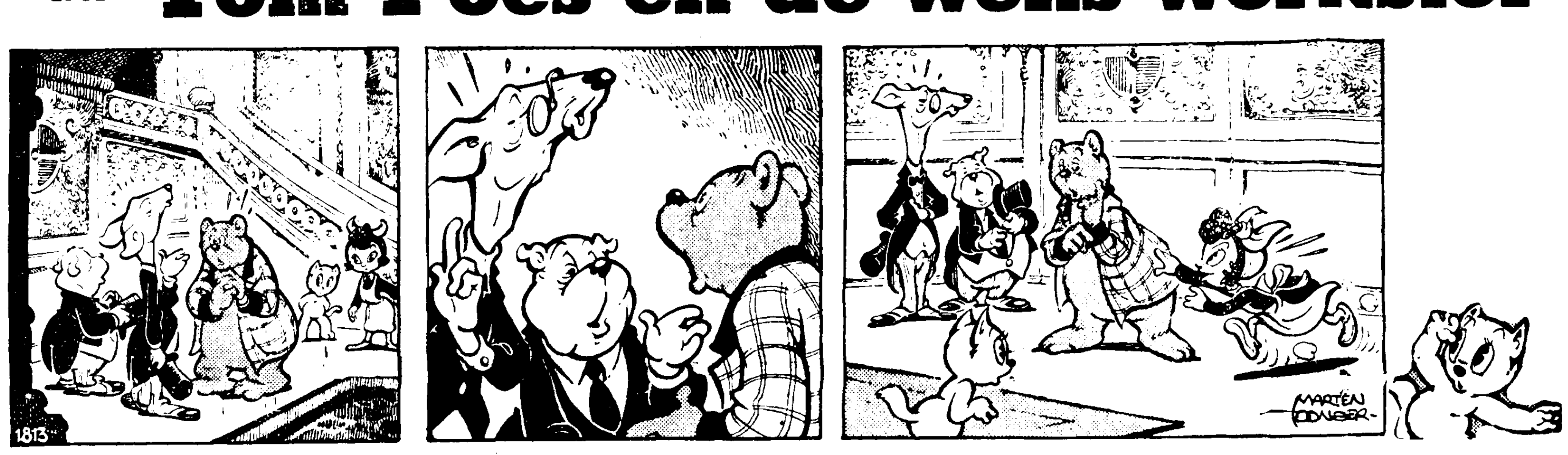
Wij bewonderen gisteren bij *„Foto Ideaal"* de nieuwste Zeis-creatie, de *Super Ikonta III,* de elegante en smaakvolle 6x6 camera met een aan de lens gekopplde afstandsmeter, een voortreffelijk precisie-instrument, zeiss waardig. Een degelijke constructie met talrijke voordelen in een prijsklasse, die geen bezwaar behoeft te zijn om tot onmiddellijke aankoop over te gaan. Want er wordt voor de prijs wel prima optiek en fijn werk geleverd. De sluiter is een synchro - com pur met de tijden B, 1; 1 2, 1 5 1/10, 1 25, 1 50, 1 100, 1 250 en 1 500 sec.

Voorts duidt synchro op de volledige synchronisatie voor gewone flash en de z. g. trobe. Buitendien heeft het toestel een film-indicator, een telwerk, dat automatisch verspringt, de ontspannings knop wordt van boven bediend, want de sluiterknop bevindt zich n.l. boven op het camera huis. Belichting is slechts mogelijk, indien de film een beeld verder wordt getransporteerd, automatisch wordt dus voorkomen, dat dubbele belichtingen worden gemaakt. Voorts is de zoeker gecombineerd met de afstandmeter, met de linkervinger kan men scherpstellen. Een ingebouwd fijn regeling mechanisme zorgt er voor, dat haarfijne instelling mogelijk is.

Het is natuurlijk overbodig te vermelden, dat de balg van echt leer is.

Een ander belangrijke voordeel is, dat er rode stippen zijn aangebracht op de diafragma ring en op de afstandschaal. U zult zich afvragen, waarvoor dat dient. Die zijn er met opzet aangebracht, want wanneer U het diafragma stelt op 8 en de afstand op 4 meter — beiden aangegeven dus door de rode stippen — dan bent U scherp van 4 meter tot oneindig. En dat wil wat zeggen. Indien U de camera opent is de camera onmiddelijk tot „schieten" in staat. U kunt onmiddellijk aan de slag. Problemen over de scherpte bestaan dus niet. De Super Ikonta III is uitgerust met de beroemde Novar f 3.5 en Tessar f 3.5 in een brandpuntsafstand van 75 mm.

1701 Tom Poes en de wens werkster

1813 Heer Bommel stond een ogenblik, als door de donder getroffen, naar de twee aanzienlijke bezoekers te staren..

„Een d - du - duel?" stamelde hij eindelijk, „Duel met de markies? Een tweegevecht? Wat bedoelt U, als U begrijpt, wat ik bedoel? ....

„Kom, kom!" sprak de Heer van Guijtinge, „laat ons rustig blijven en de feiten onder ogen zien. U hebt enkele dagen geleden de markies van Cantecler ernstig beledigd!"

„U hebt hem een maaltijd over het hoofd uitgekeerd!" voegde de baron van Hoogwaaye er aan toe.

„Juist!" vervolgde de Heer van Guijtinge, „een hele bord vol soep in het halsboord, als ik juist ben ingelicht. De markies eist genoegdoening!"

„Hij heeft ons als zijn secondanten aangewezen!" voer de baron voort „Wees thans zo goed en noem ons Uw secondanten, zodat we de voorwaarden kunnen regelen."

„Mijn sec-secon- secondanten!" zei Heer Bommel op piepende toon.

„Eh... Tom Poes...eh weet jij...eh... doe dan wat, Tom Poes!"

„Goed!" zei Tom Poes, „ik zal Uw secondant zijn, heer Ollie. Maar U moet er nog een hebben. Bij een duel zijn er altijd twee van die lieden!"

„Twee!" riep Heer Bommel uit. „Ach, ach, wat een toestand! Een tweegevecht! En dat voor een Heer van mijn stand! En secon - secondanten! Twee secon-secondanten! Als ik nu maar een tweede wist!"

Op dat moment ging de werkster Wijmpje voorwaarts.

„Hier ben ik!" riep ze opgeruimd. „Als het meer niet is! ik doe de hele huishouding, meneer, niet alleen de fijne was, maar ook het grove werk als U maar zegt, hoe U het hebben wilt!"

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Muzikale uitzending voor de kinderen in het Papiament 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt 8.30 The Voice of the Windward Islands 9.00 La Hora Dominicana" 9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Metropole Orkest, 19.02 Nieuws. 19.20 De solis van de week; Sem Nijveen. 19.30 Ned. Kroniek 19.40 Jeugd en Muziek. 20.00 Rondetafelparlement. 20.20 Voor de West: 20.50 Kerknieuws 20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels, 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Voor kinderen 17.10 Jazz 17.40 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Indonesische muziek 18.40 Nieuws 19.00 Advertenties 19.15 Klasiek concert. 20.55 Nieuws en Sluiting

AGENDA

WEST-END

„Volcano"

CINELANDIA

7 uur p.m. *„Abbott & Costello go to Mars"* en 9 uur p.m. *„David and Betsebe"*

ROXY

„ Il — Bivio"

WIT-GELE KRUIS: Weekdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel 3572.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina,* Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Americana,* Bredestraat (O.) 159, tel. 3636.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
R.H. Helweg 01.30 — 05.30 tel. 2038

Personeel afdeling.
Van Maandag 1 Maart 12.00 t.m. Zaterdag 6 Maart 12.00 E C. de Haseth, (stad) tel. 3179 B.g.g. nadere inl. bij M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E. C. Engelsman, St. Michielsweg No 22, J. D. tel. 4504.

C. S. M.

H. Poot tel. 2570
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 G. H. van Leeuwen tel 2054
23.00 — 08.00
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 Hr. P. Roest tel. 314

THEATER ASIENTO
Jaarfilm 1953 C.P.I.M./C.S.M.

Beursberichten

NEW YORK EFFECTENBEURS:

New York. — De New Yorkse effectenbeurs was gisteren aanvankelijk onregelmatig, doch spoedig werd de stemming beter. Ook in de namiddag kon een vaste stemming onder leiding der industrielen worden gehandhaafd. De markt sloot vast op een nieuw hoogtepunt voor dit jaar. Aantal verhandelde fondsen 1.160; hoger 497; lager 352; onveranderd 311.

Aandelenomzet 1.980.000; obligatieomzet $ 3.570.000.

American Tel. and Tel. 164
Anaconda 31 3/8 ex 3 dividend
Bethlehem Steel 54 3/4
Dupont de Nemours 110
General Elevtric 102 5/8
General Motors 64
Shell Oil 38 3/4
Standard Oil of New Jersy 79 3/4
U. S. Steel 41

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

37)

De hevige slagregens had de geïmproviseerde bassins schoongespoeld en in plaats van met min of meer bedorven welwater waren ze nu gevuld met zuiver en fris regenwater.

Toen hij zich volgedronken had, begon Ames de rotsen aan de achterzijde van het strand te beklimmen, de rotsen, die hen beschermd hadden tegen de lava en al te grote hitte. Het was een pijnlijk werkje, maar het was nuttig, want het deed zijn bloed weer sneller door zijn lichaam stromen. Er was geen reden om zich te haasten en dus klauterde hij heel langzaam en op zijn gemak naar boven. Eindelijk had hij de top bereikt. En hij zag, hoe Kismet een groot graf was geworden voor alles wat eens op zijn bodem leefde. Alleen hijzelf en de vrouw, die daar beneden sliep in de klippen-nis, waren gered van deze onbarmhartige dood. Er viel nergens meer een blaadje of grasprietje te bespeuren. Naakt en grauw verhief zich het vulkaan in het vroege morgenlicht.... het eiland was een skelet geworden. Alles was grauw en zwart en somber. Er steeg geen rook meer op uit de topkegel van de vulkaan, maar overal zag men de damp opslaan uit de gloeiende lava. Er was nog wel beweging in de lavastromen, maar die beweging was miniem en uiterst langzaam. Wat eerst een vloeibare massa was geweest, werd langzaam veranderd in grote rotsblokken en stukken steen. Hij keek omhoog naar waar de top van de vulkaan zich scherp aftekende tegen de blauwe lucht. Er waren grote gaten in de ringwal. Dat, wat eens glad en effen was geweest, was nu afgebrokkeld en gekarteld. Aan de zuidkant, waar de eerste lavastromen zich een weg hadden gebaand, was een geweldig stuk uit de berghelling verdwenen. Traag kroop de lava naar omlaag, zocht een plek, waar ze zich kon vastzetten, en stolde dan.

De vulkaan was thans voldaan over zijn werk en ging een nieuwe periode van rust tegemoet.

Maar de verwoesting was tot in de kleinste onderdelen afgewerkt. Ames trachtte de plek terug te vinden, waar eens op 'n klein plateau de instrumenten hadden gestaan. Er was niets meer van te bespeuren. Een gladde, dampende lavahelling was alles, wat er nog te zien was.

Hij huiverde en wendde de blik af. Deze sombere, grijze verlatenheid drukte hem teerneer.

Aan het strand, waar de rotsen de krater aan het oog ontrokken, was het beter. Hij draaide zich om en begon langs de rotsen af te dalen. Toen hij goed en wel beneden was aangeland, zag hij, dat het meisje wakker was geworden en overeind zat. Ze wreef verbijsterd haar ogen uit en keek op in het zonlicht. Ze zag hem naderen en liep hem glimlachend tegemoet.

Haar glanzend haar krulde en golfde om haar stil, vriendelijk gezicht. Ze stak hem bei haar handen toe.

Een ogenblik lang keek hij in haar diepe, grijze ogen. Ze waren zonnig en ernstig, maar hij zag er veel meer in, oneindig veel meer.

Een blos kroop op naar haar wangen en haar lippen openden zich in een verlegen lachje. Ze sprak niet, maar Ames begreep....

Hij trok haar zacht naar zich toe, nam haar in zijn armen en hield haar dicht tegen zich aan, het hoofd naar haar gezicht overgebogen.

En hart aan hart stinden ze in de wijde stilte.

Langzaam kroop haar hand langs zijn schouder omhoog tot zijn hals, ze hief het hoofd op en er waren tranen in de ogen, die hem glimlachend aanzagen.

„Is het waar.... is het heus waar?" fluisterde hij ontroerd. „Houd je dan werkelijk van me?"

„Het is waar," antwoordde ze stil. „Ik houd van je, Ross.... zo veel.... zo héél erg veel."

En Kismet was opnieuw een paradijs geworden.

Toen ze even later naast elkaar op een rotsblok zaten en keken naar het spel van de golven op het strand, vroeg hij:

„Wanneer wist je zeker, dat je.... dat je van me hield?"

„Ik weet het niet, Ross.... dat weet ik heus niet. Misschien was het gisteren, misschien was het ook vannacht, toen je me zoveel van jezelf vertelde. Als ik toen had moeten sterven, zou ik gelukkig zijn geweest. Maar toen ik wakker werd en jij daar stond.... en je naar me toe kwam.... toen wist ik ineens en wist ik ook heel zeker, dat ik van je hield, Ross."

„Dan ben ik je toch voor geweest, liefste," lachte hij. „Ik hield al van je, toen ik je daar de eerste dag de beste bij de verschansing zag staan. Maar toen begreep ik dat niet zo. Ik meende eigenlijk, dat 't precies andersom was en dat ik je een.... een naarling vond, omdat je zo koel en zo hooghartig was. Dat maakte me nijdig en kwaad. En al die tijd begreep ik maar niet, dat het alleen was omdat ik te veel van je hield."

„Het is allemaal zo wonderlijk. Ik heb een gevoel of ik 't zelf niet ben. Ik begrijp er niets van, Ross. Ik geloof, dat ik nu pas begin te leven en.... o, Ross, ik ben toch al dertig. Wat heb ik in vredesnaam in al die jaren uitgevoerd?"

Hij lachte en greep haar hand.

„Dat zou ik nou ook wel eens willen weten."

„Ik geloof werkelijk niet, dat ik al die tijd echt geleefd heb. Ik heb gedroomd.... heel zonderling gedroomd. Wat een raar schepsel moet ik geweest zijn en wat een vreemde manier van leven hield ik er op na, hè? Ik heb ook flink wat tijd nodig gehad om wakker te worden en nu ben ik ineens helemaal veranderd.... O, ik kan het maar niet begrijpen. Ik dacht de laatste weken zo vaak, dat er iets moest zijn, dat me dwars zat.... ik voelde niet meer zó voor mijn werk als eerst, soms boezemde het me maar weinig belang in en dan dacht ik: waar dient het toch allemaal voor? Dat kwam door jou. Dat ik dat niet eerder begrepen heb.... Nu, nu begin ik opnieuw te leven, Ross.... en.... en hoor eens...."

„Nu, wat is er dan?"

„Je moet een beetje geduld met me hebben, hoor! Het is allemaal zo nieuw. Ik moet echt nog leren, hoe ik van iemand houden moet."

Hij lachte en trok haar hoofd op zijn schouder.

En in de morgennevel van deze zonnige dag verdween voorgoed de schim van professor J. Russell Thorne, F.R.A.S. Farrow-college. En in de plaats van die schim verscheen een vrouw, die liefhad met geheel haar hart en in haar liefde groeide tot grote innerlijke schoonheid.

Ze praatten over de schoener. Zou hij ook de storm gehad hebben, die over Kismet gewoed had? Zou er goed doorheen gekomen zijn? En wanneer zou hij terugkomen?

„Als ze dat stormpje gehad hebben, zal het nog wel een tijdje duren," meende Ames. „Zoiets brengt een schip een aardig eind uit de koers. Waar ik me op het ogenblik het meest voor interesseer, dat is voor m'n maag. Weet je wel, dat we van gistermorgen af niets gegeten hebben?"

„Ik begin het te merken," lachte ze. „Ik heb er gisteren totaal niet aan gedacht, maar nu heb ik een kolossale honger, Ross."

„Enfin, we hebben in ieder geval water en dat is het belangrijkste. Ik denk, dat alles, wat enigszins eetbaar is, wel verbrand zal zijn. Wacht eens...."

„Wat is er?" vroeg ze nieuwsgierig.

„Misschien kunnen we ergens een geroosterd zwijntje vinden," lachte Ames.

Ze huiverde.

„Ik geloof niet, dat ik het zou kunnen eten. Herinner je je dat arme beest, dat in de lava terechtkwam? Het schreeuwde in zijn angst precies als een mens."

Hij stond op en zocht langs het strand naar vis, maar alles wat hij vond was een handvol mosselen en ze waren zo bitter, dat ze die geen van beiden konden eten.

„Zullen we eens over de rotsen klimmen en verder lopen over het strand?" vroeg Ross.

„Ja, dat zal me goed doen," stemde ze dadelijk toe. „Ik ben zo stijf alsof ik met een knuppel geranseld ben."

Ze klauterden over de lage rotswand, die het strand aan de zuidkant afsloot, en liepen verder in de richting van het kamp.

Voor de eerste keer overzag Jessica de ontzettende verwoesting, die de eruptie had aangericht. Een ogenblik bleef ze staan en keek er naar, lang en ernstig. Toen wendde ze met een resoluut gebaar het hoofd af.

„Het is verschrikkelijk om naar te kijken," zei ze zacht.

„En toch mogen we heel blij zijn, dat het een natte vulkaan is," merkte hij op.

„Een natte vulkaan, wat bedoel je daar mee?" vroeg ze.

„Ja, het is waarschijnlijk niet wetenschappelijk uitgedrukt, maar het was het eerste lesje, dat ik over vulkanen te leren kreeg. De natte vulkanen gooien lava uit en stenen en slakken en lapilli en al zulk soort rommel, maar ook modder. En die modder maakt, dat je als het ware een lijn kan trekken langs de lava; daarbuiten ben je zo goed als veilig. Maar de droge vulkanen laten het gewoonweg as en sintels regenen en ze verspreiden gas, tot het als een dikke nevel in de gehele omtrekt hangt. Als dit een droge vulkaan was geweest, liepen we hier op het ogenblik niet, geloof dat maar gerust. Aan gas kun je niet ontkomen."

„Dus eigenlijk is het nog een aardige vulkaan," lachte zij. „Een vulkaan, die zich heel netjes gedragen heeft tegenover ons."

„Netjes?" zei Ames. „Netjes? Je weet niet half hoe netjes. Ik ben gewoonweg dol op dat beest daarboven. Kijk maar eens wat ie mij gegeven heeft."

Ze lachte en bloosde en stak haar arm door de zijne.

Ze hadden ongeveer een halve mijl gelopen, toen hun plotseling de weg versperd werd door een lava-barricade.

Die barricade liep zeewaarts en daar, waar het water de onderste lagen tot stollen en hard worden had gebracht, was het bovenste gedeelte der vloeibare massa rustig voortgeschoven en had zich op weten te hopen tot een flinke dam. Op heel korte afstand van het strand was de lava nog in beweging, maar die beweging werd zienderogen langzamer.

„Ik denk, dat dit de stroom is, die we zijn overgestoken," verklaarde hij, terwijl hij de loop langs de berghelling volgde. „Aan oversteken valt nu niet meer te denken."

Hij rekte zich uit en ging op de tenen staan om over de wal heen te kunnen kijken. Iets wits aan de andere kant trok zijn aandacht, maar hij kon er niet genoeg van zien om uit te maken, wat het was.

„Kijk goed uit, terwijl ik je optil en vertel me precies, wat je ziet," zei hij, en hij tilde haar op en hief haar tot bij zijn schouder.

„O, Ross.... het is de boot.... de sloep van de Miriam."

„Stukgeslagen?"

„Nee.... ik geloof 't niet; ze ziet er niet naar uit."

Hij zette haar weer neer op het strand en dacht zwijgend na over de oplossing van dit raadsel.

„Hoe kan die boot nou in vredesnaam daar zijn gekomen?" vroeg hij zichzelf af. „We lieten haar toch in de kreek achter."

„Misschien is ze door het kanaal naar buiten gedreven," veronderstelde het meisje.

„Dat is haast niet mogelijk. Dan zou de storm van vannacht haar aan stukjes hebben geslagen hebben, dat verzeker ik je. Maar laten we er eigenlijk niet langer over filosoferen. De hoofdzaak is, dat we haar best kunnen gebruiken."

„Maar hoe wil je er heen, Ross?"

„Zeg, vraag me nu nog eens wat," lachte hij overmoedig, terwijl hij zijn schoenen reeds begon los te rijgen. „Natuurlijk zwem ik er naar toe."

Jessica legde haar arm op zijn mouw en keek angstig.

„Is er geen andere manier, Ross?"

„Ik heb geen asbestbenen, meisje. Ik kan niet door de lava stappen."

„Maar hebben we de sloep dan werkelijk nodig?"

„Zeker hebben we dat. Kom, wat scheelt er aan, Jessica, het is immers maar een klein eindje."

„Dat weet ik wel.... maar Ross.... ik ben werkelijk een beetje bang om alleen te blijven.... zonder jou! Al is het dan ook maar voor een minuut."

De angst in haar stem en haar aanhankelijkheid ontroerden hem.

„Ik ben in vijf minuten terug, maak je over mij maar niet ongerust, daarvoor ken je me immers te goed."

Ze keek hem ongerust na, toen hij in het water stapte en begon te zwemmen. En toen hij verdwenen was om de hoek van de damhoofd, begon ze nerveus heen en weer te lopen op het strand en moest ze zichzelf geweld aandoen om hem niet te volgen.

„Het is in orde, hoor!" hoorde ze eindelijk zijn stem van de andere kant roepen. „Ik ben goed gearriveerd. En ik heb geen haaien gezien."

En een ogenblik later kwam de kleine sloep al in zicht.

Ames stond op de plecht en wrikte met een riem.

„Er was er maar één!" riep hij haar vrolijk toe, terwijl hij het vaartuig naar het strand bracht. „Maar het is toch een reuzenbof, dat we de boot terug hebben. Stap maar gauw in."

„Waar gaan we naar toe?"

„O, we zullen om het eiland heen varen. Het is de enige manier om er wat van te zien, want een eind verder is weer zo'n lavadam in zee gelopen. Misschien zijn er nog wel veel meer. We zullen eens gaan kijken, of we hier of daar iets eetbaars vinden."

Ze sprong in de boot en Ames stak van wal.

Ze voeren langs de westkust van het eiland en rondden de uitstekende punt, die het begin van de zuidkust aangaf.

De zee was kalm en de wind bood hun een behulpzame hand.

Terwijl hij de boot langzaam voortwrikte, bestudeerde Ames de klippen. Hij meende iets eigenaardigs op te merken, het was alof er beweging in zat. Hij zei dat Jessica en terwijl ze samèn nauwlettend toezagen, slipte een groot brok van de bovenkant der rotsen af en viel met een doffe plomp in zee. Het was geen rotsblok, dat in zee viel. Het had er uitgezien alsof het nat was.

„Lava.... allemaal lava!" riep Ames haar toe.

En opnieuw verzonk een ver-overhangend stuk in de golven.

„De kreek is verdwenen, Jessica!"

„Verdwenen?"

(Wordt vervolgd)